

37974

806

Venček

triglasnih narodnih pesmi
za šolo in dom.

I.

Sestavil in na svetlo dal
ANTON KOSI.

Založil izdajatelj (A. Kosi v Središču).
Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Leta 1907.

Cena 50 v.

47966

Venček
Vážení národního pesní
za slova in uo...

Dóni pesem glasna,
zvóni pesem krasna —
pesem narodna!

030029765

Venček triglasnih narodnih pesmi.

Štev. 1.
Veselo.

Sestavil A. Kosi.

Kak le-po be-lo se da-ni, že mladi dan po-
Na bo-ro-vih vr - ši - če-kih vse pol-no drobnih
Pri so-se-du se že ka-di, tja pri-šel bo-de

zdravlja nas, zdaj spa-ti več nas ne pu-sti, ker de-lat mor'mo,
ptic se-di, kdo ne bi rad po - slu-šal jih, ker vsa-ka nas raz-
dnes o-rač, o - be-da naj se ve-se-li, ker prh-kih bo do-

drag je čas. Al' nam pa bo-de ku - kov'-ca ve-se-lo še pre-
ve - se-li. Med nji - mi je tud' ku - kov'-ca, ve-se-lo bo - de
bil po-gač. Al' nje-mu bo-de ku - kov'-ca ve-se-lo še pre-

pe - va - la: }
ku - ka - la: } Ku-ku, ku - ku, ku-ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku -
pe - va - la: }

1. II.

Štev. 2.

Hitro, nagajivo

ku, ku - ku - ku - ku. Zajček te - če, Mladim fantkom,

III.

zaj-ček te - če po ze - le - ni trav'-ci, bež'-te žen-ske, mladim fantkom bo ko - nji - čka ku - pil, mladim fantkom,

rit. *a tempo.*

bež'-te žen-ske, bo vas s ta-co te - pel. Sem mladim fantkom bo klo-bu - ček ku - pil. Za-Slad-Naj-

rit. I. II.

Štev. 3. *)

Lahno

de - kli - ca mlada, ve - se - la, sem pra - vo slo - kaj bi nek' slad - ko ne pe - la? Za - kaj bi ve - ke - je mi pe - smi do - ni - jo, ko ptički pre - ra - je od de - ve Ma - ri - je mi pe - smi - ce

mf

*) Kaj primerna pesem za deklinško vložko.

ven-sko de - kle, kot slav-ček ve - se - lo bi pe -
 se - la ne b'la? Saj vsak dan krog mo - je - ga če -
 pe - va - jo vmes, če la - čna se - dim tud' pri mi -
 'z gr-la do - ne, sr - ce od ve - se - lja u - tri -

la, da b' da - leč od - me - va - lo se.
 la mi sap'ca go - renj - ska pi - hlja. } Tra-la - la,
 zi, mi pe - tje di - ši bolj ko jed.
 plje, se gi - blje - jo ži - li - ce vse.

la-la-la, tra-la-la, la-la-la, tra-la-la, la-la-la, tra-la-la - la!
 (A. Namrè.)

Štev. 4. *Počasi.*

1. { kjer po po-lju ve-ter že-ne
 2. { kjer vi-so-ke so pla-ni-ne,
 3. { Rad bi tam-kaj bil, } kjer mla-di-no kra-sno cve-tje,
 4. { tam-kaj raj-sko je ve-se-lje,

pp *mf*

ži - tne va - le vse ru - me - ne, kjer ve - se - la se gla - si
 str - mo - gla - ve glo - bo - či - ne, kjer bo - je - ča sr - na spi,
 di - či gr - la mi - lo pe - tje, kjer ne - dol - žnost je do - ma,
 tam - kaj či - ste sr - čne že - lje, tam v ne - be - sa je od - tod

pp

pre - pe - li - ca: ped - pe - di — }
 go - la peč v ne - bo ki - pi — } rad bi tam - kaj bil
 spak sveta še ne po - zna — }
 pro - sta in ve - se - la pot — }

I. - III.

Štev. 5.

IV. *Živo.*

bil. Li - si - ca je prav zvi - ta zver, v skalovju i - ma
 (V. Orožen.) lo - vec pa na štor' se - di, od stra - ha sko - raj

svoj kvanter, kar z re - pom ma - hlja, a s krepljem praska ter
 o - me - dli, k' u - gle - da vol - ka, kak - šen zob da 'ma, se

Štev. 6.

vpra-ša č'je lo-vec do - ma Oj Le
spomni, da pu-ški-co 'ma. Bum, bum. Ta
Ta

Zmerno, počasi.

se - kaj, se - kaj smre-či - co } Tra - la - la, la - la - la - la { da
smre-či - ca j' po - se - ka - na } za
bar - či - ca je 'zde - la - na } na

si boš ste-sal bar - či - co, } Tra - la - la, la - la - la - la!
bar - či - co pri - prav - lje - na, }
mo - rje je po - stav - lje - na, }

Štev. 7.
Zmerno, otožno

III. la. Tra - la-la-la la la la-la. Sol-ncé gre
Fan-tič na
Ma-ri-ja tam
Nem'rem jaz
la la.

za go-ro, mo-čno je že-lo-stno; leh-ko je
voj-sko gre, tež-ko 'ma on sr-ce. Kro-gla ga
mi-mo gre, vpraša ga za i-me: Fan-ti-ček,
vsta-ti gor, kroglo pri sr-ci 'mam. Pri-me ga

mf

ritard.

že-lo-stno, vse bo na voj-sko šlo, vse bo na voj - sko
do-le - ti, fan-tič na stran' le-ži, fan-tič na stran' le-
vstani gor, poj-d'va za Je - zu-som, poj-d'va za Je - zu-
za ro-ko, pe-lje ga gor v nebo, pe-lje ga gor v ne-

IV.

Štev. 8.
Ne prepočasi

šlo. gor v ne-bo, v ne-bo. Vo - di-ca med go-
ži. Na kra-jih tam sto-
som.
bo,

mf

ra - mi šu - mi po go - zdi - ču, šu - mi tam med me-
ji - jo ju - na - ki ce - nje - ni, za me - jo se bo-

ja - mi po dolgem travni - ku. Jaz pa
ri - jo pre - sr - čno in zve - sti sti. Skrepelj-

Veselo. Štev. 9.

poj-dem na Go-renj-sko in na gor-nje Šta-jer-sko. No-be-den
čki m' bo pot ka-za - la, s perjem sen-co de-la-la. Pa skljunčkom

drug ne poj-de z ma-no ka-kor drobna pti-či-ca; no-be-den
mi bo pre-pe - va-la, kratke ča - se de - la-la; pa skljunčkom

Štev. 10. *Veselo*
drug ne poj-de z mano ka-kor dro-bna pti-či-ca. Bog je stva-ril
mi bo pre-pe-va-la, krat-ke ča - se de-la-la. Ze-mlji-ca ro-

ze-mlji-co, oj ze-mlji-co, Bog je stva-ril ze-mlji-co, oj
di-la je oj tr - ti - co, ze-mlji-ca ro - di-la je oj

ze - mlji - co } Oj tam za go - ro, oj tam za go -
tr - ti - co }

go-ro

ro, kjer škr - jan - čki, škr - jan - čki, škr - jan - čki po - jo, oj

tam za go - ro, oj tam za go - ro, kjer škr-jan - čki, škr -
goro

Hitrejše.

jan-čki po - jo. Škr - jančki so pe-li, so bi-li ve-se-li. Oj

Prav počasi. *rit.*

za go - ro, oj za go - ro, kjer škrjančki po-jo.

Fine.

Izdajatelj pričujočega „Venčka“ priporoča p. n. šolskim oblastvom, učiteljem in sploh vsem, ki se zanimajo za našo mladino in za glasbo, svojo spevoigro

Letni časi

dvo- in triglasni zbori s samospevi, dvospevi ter z deklamacijami za spremljevanje na klavirju ali harmoniju. — Cena partituri 3 K 20 h, samo „Besedilu“ 24 h.

Ta spevoigra se je s prav povoljnim uspehom uprizorila že na več kakor dvajsetih krajih, po nekod celo po dvakrat. (Brežice, Begunje pri Cerknici, Frankolovo, Gorje, Ihan, Jesenice, Kamnik, Podčetrtek, Vrhnika, Zagorje na Notranjskem itd.)

V tisku je nova spevoigra

Slava domovini.

V zalogi je še nekoliko izvodov pesmarice

Šopek šolskih pesmi

s posebnim ozirom na narodne in v narodnem duhu zložene napeve. Izdaja v štirih delih. Do sedaj sta izišla I. in II. del. Cena I. delu 90 h, II. delu pa 1 krona s poštnino vred.

Založil izdajatelj (A. Kosi v Središču). —
Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

VENČEK

triglasnih narodnih
pesmi
za šolo in dom.

II.

Sestavil in na svetlo dal
ANTON KOSI.

Leta 1909.

Cena 50 h.

Dóni pesem glasna,
zvoni pesem krasna —
pesem narodna!

D 21.2. 1946/1274

Venček triglasnih narodnih pesmi.

Štev. 1. *Lahno.*

Sestavlil A. Kosi.

Do - li v kra - ju sa - ma za - se med gr - mov - jem ro - ža ra - se,
Ko bi rož' - ca mo - dra bi - la, slan - ca bi te ne vmo - ri - la,

naj le ra - se, naj le ra - se, o pre - sreč - na ro - ži - ca,
o za - kaj se ni - si skri - la, ti ne - sreč - na ro - ži - ca,

Štev. 2. *Počasno.*

o pre - sreč - na ro - ži - ca! Soln - ce mi raj - za tam do - li za go - ti
ti ne - sreč - na ro - ži - ca! Ža - lost - no tu - di je mo - je sr -

ré, po po - lji je ob - sja - lo vse žlaht - ne ro - ži - ce, po po - lji je ob - ce,
ker mo - ram za - pu - sti - ti pri - jat - le, znan - ce vse, ker mo - ram za - pu -

*)

Štev. 3. *Lahno.*

s'ja - lo vse žlaht - ne ro - ži - ce Mrz - li ve - ter te - be
sti - ti pri - jat - le, znan - ce vse. Zdaj boš za - pu - sti - la

*) Ali pa kakor 7. in 8. takt.

Mrz - li ve - ter
Zdaj boš za - pu -

že - ne, lju - ba pti - či - ca od nas, ki 'znad li - pi - ce ze - le - ne pe - la
me - ne, oj, kak' sr - ce me bo - li. Mrz - li ve - ter proč te že - ne, poj - di,
mf ki 'znad lipi -
mr - zli veter

si mi kra - tek čas. Vsa - ko ju - tro ptič - ka mo - ja zgo - daj si pre - pe - va -
kam te ve - se - li! Oh, da ni mi per - je da - no, rad, o rad bi spremljal

la; Vsa - ko noč je pe - sem tvo - ja slad - ko me za - zi - ba - la.
te; pa v le - dov - je za - ko - va - no mo - je rev - no je sr - ce.
vsako noč je
pa v le - dov - je

Štev. 4. Zmerno.

p Mo - ja ur - ca bo pri - šla, mo - re - bit' še no - coj, pa ga
Lju - bi oč - ka in mam' - ca, vas za - hva - lim le - po, ker ste
mf

Štev. 5. Lahno.

p ni - mam pri - jat - la, da bi raj - žal z me - noj. I - zi -
me - ne re - di - li in u - či - li le - pó. Ko ov -
mf

dor ov - či - ce pa - sel, le - po žviž - gal, le - po
ce je bil za - pu - stil, sto - pil je v vo - jaš - ki

pel.) Tin - gel ting, tingel, tingel tom tin - gel ting, tingel, tingel tom
stan.)
mf Tingel, tingel, ting, tin - gel tom, f tingel, tingel, ting, tin - gel tom

Štev. 6. Veselo.

tin - gel ting, tingel, tingel tom tin - gel ting tom Na Nemškem, na
Tri dni jo je
mf tingel, tingel, tin - gel tom, f tingel, tingel ting tom

La-škem že aj - da zo - ri, že aj - da zo - ri, že aj - da zo - ri; no
že - la, dva snop-ka i - ma, dva snop-ka i - ma, dva snop-ka i - ma; po-

de-kle jo ža - nje, jo glav'-ca bo - li, jo glav'-ca bo - li, pa za-
glej-te kol'k, žu-ljev na rok - ci i - ma, na rok - ci i - ma, pa za-

Štev. 7. Zmerno.

res. 1. } Kaj maram, da nimam { na hrib-čku gra-du, saj
res. 2. } o - ble - ke kras-ne, le-
res. 3. } po - zi - mi cve - tic, da

v hi - ši - ci niz - ki še več je mi - ru, saj v hi - ši - ci
po - ta je mo - je ne-dolž - no sr - ce, le - po - ta je
cve - te le me - ni ne-dolž - nost iz lic, da cve - te le

Štev. 8.
Slovesno.

rit. I. II. rit. III. *p*
niz - ki še več je mi - ru. dolž - nost iz lic. 1. }
mo - ja ne - dolž - no sr - ce. 2. } Do-mo-
me - ni ne- 3. }

vi - na, mi - li kraj, { k te-bi gre spo-min na-zaj! kras-ne tvo-je so plak-
k te-bi gre spo-min na-zaj! kjer se po-tok tih po-
k te-bi ho-čem spet na-zaj! ls - kal sem po sve-tu

ni-ne, kras-ni hri-bi in do-li - ne, ze-melj-ski je to moj raj,
ra - ja, žej-ne trav-ni-ke na - pa - ja, žu-bo - ri iz kra-jav kraj, } do-mo-
sre-če, to - da ved-nó k te-bi vle - če hre-pe-ne-nje me na-zaj, }

Štev. 9. Lahno.

rit.

vi - na, mi - li kraj! E - na tič - ka mi po - je, gor po
Pa ne se - jem, ne za - njem, ven - dar

mf

zra - ku le - ti; pa za - kaj bi ne pe - la, k' se ji do - bro go -
do - bro ži - vim, pa Bo - ga ne raz - ža - lim in le - pó ga ča -

mf

Štev. 10. Lahno.

mf

di. Sneg za to le - to slo - vo je že vzел, spra - vil je
stim. Sli - šiš po ga - ju pre - pe - va - ti tam, ptič - ki ve -

mf

star - ček svoj ča - mar ve - sel, zeb - ca za - pe - la, s par - me zle -
se - li spet pri - šli so k nam; kak' žvr - go - li - jo, te - be bu -

a tempo.

Za ponavljanje 2. kitice.

rit.

I. II.

te - la: »Nis' me še mra - zek ti vzел!«
di - jo: »Le - pa ne - dolž - nost, le vstan'! dolž - nost le vstan'!«

Konec.

Nekoliko časniških in drugih glasov o „Venčku triglasnih narodnih pesmi I.“

Kosijev „Venček“ obsega same lahke pevske točke, ki se bodo dale dobro uporabljati za sporede pri šolski veselici. Ta zbirka obsega povsem druge pesmi kot Žirovnikova, ki je namenjena bolj za razširjenje med šolsko mladino, dočim ima le-ta namen, služiti javnim nastopom, ki se prirejajo z učenci. Vse pesmi se pojo lahko tudi dvoglasno.

„Ljubljanski Zvon“, 1907, str. 696.

Tako je s finim okusom spleten lep venček; napevi so lahki. „Venček“ priporočamo vsem našim društvom v naročilo.

„Mir“, 1907, šte. 45.

S to lepo zbirko nam je podaril g. K. šopek jako spretno in preprosto harmonizovanih pesmi, ki jih vsem prijateljem glasbe te vrste tople priporočamo.

„Narodni List“, 1907, šte. 53.

Kosijev „Venček triglasnih narodnih pesmi“ je namenjen za šole, ki prirejajo z učenci javne nastope, in bo kot tak gotovo povsod dobro došel.

„Omladina“, 1907, šev. 8.

V lepi opravi podaja g. K. mladini zopet mičen dar: nanizal je 10 narodnih, deloma manj znanih pesmi za triglasen zbor. Omenjamo delce v tem listu, ker se nadejamo, da bodo lažje in večkrat, nego pri šolski mladini, našle te pesmice prijazen sprejem v izobraževalnih društvih, ki imajo ženske ali dekliske zборе, katerim itak nedostajajo dostikrat pripravnega gradiva. Pesmi so po napevih in besedilu prav lepe. Triglasni stavek je zelo priprost.

„Slovenski Gospodar“, 1907, šte. 5.

10 deloma narodnih, deloma ponarejenih pesmic je g. K. lepo združil v skupen venec, ki bo ustrezal namenu „za šolo in dom“ tembolj, ker so v njem posamezne cvetke vesele in šaljive vsebine.

„Vrtec“, 1907, str. 192.

Vaš „Venček I.“ je jako ugajal. Pri veselici dne so ga pela dekleta z navdušenjem. Stavek je ravno primeren, ne pretežek, a tudi ne preprazen.

Anton Alfr. Vodopivec v Grgarju.

„Venčkov“ stavek mi ugaja, ker je otroški duši prikladen, torej ne pretežek, pa tudi ne preveč lahek. V „Venčkih“ se poje navadno le ena kitica, a vsekakor je prav, da si podal vse kitice, ker se lahko vsaka pesem za se dobro rabi. Pošlji le kmalu „Venček II.“!

Fr. Zacherl v Ljutomeru.

Tvoje narodne pesmi so se učiteljstvu pa tudi mladini zelo prijubile. Meni zlasti to zelo ugaja, da izbiraš le take narodne pesmi, ki imajo lepo in za šolsko mladino prikladno besedilo. Čisti jezik mi je drag. Željno pričakujem „Venčka II.“!

Fr. Zopf, Pristova

nr 37974.

VENČEK

triglasnih narodnih pesmi

za šolo in dom.

III.

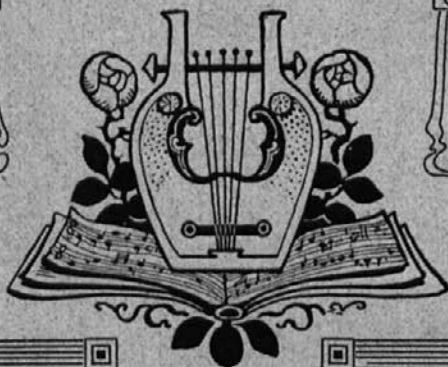
Sestavil in na svetlo dal

ANTON KOSI

Leta 1911. : Cena 50 h.

Založil izdajatelj (Anton Kosi v Središču).

Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Dóni pesem glasna,
zvoni pesem krasna —
pesem narodna.

D 21. X. 1946 / 1275

Venček triglasnih narodnih pesmi.

Štev. 1. Zmerno.

Sestavil A. Kosi.

mf

Glej - te po sve - ti pti - ce lju - blje - ne, ko so že pri nas
Pti - ce pod ne - bom le - po žve - glja - jo i - no nam le - pe

bu - kve ze - le - ne, kak se vse za - čno le - po gla - si - ti,
na - u - ke da - jo, kak bi pra - vi - čno, ver - no ži - ve - li,

Štev. 2. Veselo.

ritard.

vsa - ka svoj par že - li si do - bi - ti. *mf* Le - po je spo - mlad', za -
le - pe si pe - smi več - krat za - pe - li. Le - po je po - let' za -
Le - po je je - sen, ko

čne - jo rož' - ce rast', vse ve - se - lo je, kar vun iz
čne - jo ži - to žet', ru - me - no ži - to žet, ze - le - no
pa - da li - stje z drev', kar spo - mlad' cve - ti, je - se - ni

ze - mlje gre. Spo - mlad' pa po - je - jo ve - se - lo ptič' - ce,
trav' - co seč! To trav' - co pa ko - sci ve - se - lo ko - si - jo, za
do - zo - ri. Ta - ko bo mi - ni - lo tud' na - še ži - vlje - nje, mi -

štin-gel - ci, caj-zel - ci, dru - ge se - ni - ce; med nji - mi pa po - je ve -
nji - mi de - kle - ta ve - se - lo su - ši - jo, med nji - mi se kme - tič ra -
ni - lo ve - se - lje, pa tu - di tr - plje - nje; to tru - plo pa poj - de v to

Štev. 3. Hitro.

se - lo: ku - ku, ker vse je Bog stva - ril ta - ku. Kdor kol' pod
du - je le - po, ker vse je Bog stva - ril ta - ko. Tam, kjer eve -
čr - no ze - mljo, ker vse je Bog stva - ril ta - ko. Z vr - ta na
Ce - sar mo

mi - lim, mi - lim ne - bom ži - vi, ži - vi, vsak - do pač sre - čen, sre - čen
ti - ce, eve - ti - ce kra - sno eve - to, eve - to, mi - slim, da sre - či, sre - či
po - lje, po - lje grem je i - skat, i - skat, tam se ra - du - je, ra - du - je
go - čni, mo - go - čni, ka - kor s'ro - mak, s'ro - mak, o - trok in star - ček, star - ček

bi - ti že - li, že - li. Ce - sar na tro - nu, tro - nu, kme - tič na po - lji pa
ve - nec ple - to, ple - to, soln - ce pa rev' - ce, rev - ce ves dan pri - pe - ka in
kme - tič bo - gat, bo - gat. On si bo - ga - to, bo - ga - to že - tev o - be - ta, saj
kmet in voj - ščak, voj - ščak sre - čo si vo - šči, vo - šči, sre - če si i - šče, al

pro - si od Bo - ga, Bo - ga sre - če po vo - lji. Tud' jaz je
ko - sec jim sle - dnjič, sle - dnjič glav' - ce po - se - ka, Ko - der pa
sre - ča pše - ni - ce, pše - ni - ce ve - nec mu sple - ta. To - ča pri -
vsa - kdo le z li - ca, z li - ca sol - ze si bri - še, člo - vek do

i - ščem, i - ščem kri-žem sve-ta, sve-ta, kje nek' pre-bi - va,
smr - tna, smr - tna ko - sa ko - si, ko - si, sre - če ni pra - ve,
hru - je, hru - je ži - to zdro-bi, zdro-bi sre - ča ve - se - lja
gro - ba, gro - ba sre - če že - li, že - li, pa si le pra - zne

kje je do-ma? Tud' jaz je i - ščem, i - ščem kri-žem sve-ta, sve-ta
jok se gla - si. Ko - der pa smr-tna, smr-tna ko - sa ko - si, ko - si,
z nji-ve zbe-ži. To - ča pri-hru-je, hru - je ži - to zdro-bi, zdro-bi,
pe - ne lo - vi. Člo-vek do gro-ba, gro - ba, sre - če že - li, že - li,

Štev. 4. Lahno.

kje nek' pre-bi - va, bi - va, kje je do-ma? Ti - či-ca za - pr - ta b'la
sre - če ni pra-ve, pra-ve, jok se gla - si. Dru - ge pti - ce mo - ra - jo
sre - ča ve - se - lja, ve - se - lja, z nji-ve zbe-ži. Ja - streb vgle - da pti - či - co
pa si le pra-zne, pra-zne pe - ne lo - vi. Ko-maj ti - či - ca vzle-ti,

v hi - ši - ci ze - le - ni, sem-ter-tje je le - ta - la v si-li b'la no-be - ni,
ži - ve - ža i - ska - ti, zim-ski čas zmr-zu-je - jo mo - ra - jo stra - da - ti,
in na o - kno se - de, pra - vi: „Oj si - ro - ti - ca, gle - daj nas so - se - de,
ja - streb že jo da - vi, pa jo tr - ga in mo - ri, sme - je se in pra - vi:

ritard.

pe - la je: „Lu - štno je tu - kaj le“. Pe - la je: „Lu - štno je tu - kaj le“.
me - ni pa hi - ši - ca vse - ga da. Me - ni pa hi - ši - ca vse - ga da.
pro - ste smo, le - ta - mo ka - kor č' mo. Pro - ste smo le - ta - mo ka - kor č' mo.
„Ti - či - ca, kaj si pa 'z kle - tke šla. Ti - či - ca, kaj si pa 'z kle - tke šla“.

a tempo

Štev. 5. *Radostno.*

mf Ka-dar mi re - že-mo, žvi-žga-mo, po - je-mo, žvi-žga-jo in po - jo,
Ka-dar mi ko-pa-mo, žvi-žga-mo, po - je-mo, žvi-žga-jo in po - jo,
Kme-lič se ve-se - li, ka-dar mu trs ro - di, ka-dar pa gro-zdja ni,

Štev. 6. *Hitrejše.*

mf vin - ce pi-jo. Mr - zli ve-ter te - be že - ne, lju - ba la - stov - ka od
vin - ce pi-jo. Vsa - ko ju - tro, pti - čka mo - ja, ra - no si pre - pe - va -
se ža - lo - sti. Zdaj boš za - pu - sti - la me - ne, oj kak' sr - ce me bo -
Oh, da mi ni per - je da - no! Rad, o rad bi spre - mljal

f nas, ki 'znad li - pi - ce ze - le - ne si mi pe - la kra - tek čas.
la, vsa - ko noč je pe - sem tvo - ja sla - dko me za - zi - ba - la.
li, mr - zli ve-ter te - be že - ne, poj - di, ker te ve - se - li!
te; pa v le - do - vje za - ko - va - no mo - je re - vno je sr - ce.

Štev. 7. *Veselo.*

mf Zaj - čki so ska - ka - li, so lov - ca za - ko - pa - li. Ju - ju - ju, ju -
Pti - čki so pe - va - li, so lov - ca za - ko - pa - li. Cin, cin, cin, cin,
So - va je uj - ka - la, je gor na tru - gi sta - la: Sko - vik, sko - vik, sko -

Štev. 8. *Veselo.*

mf ju - hu - hu, saj lov - ca več ne bo. Pe - te - lin - ček le - po
cin, cin, cin, saj lov - ca več ne bo. Pi - cke svo - je pre - pe -
vik, sko - vik, saj lov - ca več ne bo. Le - za - poj - mo tud' mi

Hitro.

po - je, 'ma pri se - bi pi - ške svo - je. Pe - te - lin - ček
lju - je, sr - ček moj raz - ve - se - lju - je. Pi - cke svo - je
ra - di, ko smo vsi ve - se - li mla - di. Le za - poj - mo

le - po po - je, 'ma pri se - bi pi - ške svo - je, pe - te - lin - ček le - po po - je,
pre - pe - lju - je sr - ček moj raz - ve - se - lju - je, pi - cke svo - je pre - pe - lju - je
tud' mi ra - di, ko smo vsi ve - se - li, mla - di. Le za - poj - mo tud' mi ra - di,

Štev. 9. Živo.

'ma pri se - bi pi - ške svo - je. So pti - či - ce
sr - ček moj raz - ve - se - lju - je. mla - di. So braj - de prav
ko smo vsi ve - se - li mla - di. Je tr - to po -

zbra - ne, v pla - nin - co le - te, tam dol na Do - lenj - skem je zdra - vje mo - je, oj
pol - ne, po go - rah o - kol', le pu - sti zdaj aj - do, zo - ri naj o - polj'! Le
ro - čil, dal kol - ček za par; je vzdi - hnil prot' ne - bu: „Sam Bog te ob - var', svet

vzbud' se, u - sta - ni, ti mr - zli Go - renj - ce, boš vi - del kaj de - la Do - lenj'c. Po -
vgo - ro, le vgo - ro hi - ti - mo s po - ljan, za - gor - nik po - zdra - vlja že nas. Tam
Ur - ban naj var' - je ne - sre - če čez te, naj bu - rja pre - že - ne me - gle!“ Ker *piu*

mosso

se - ka, o - kle - sti, pri - pra - vlja si les; ga v bu - ta - ro ve - že, ra - vna si ga
pre - šo pri - vi - ja, se sme - je: ha - ha, spet dru - gi iz bu - če mi pi - ti po -
tr - ta pa vin - ska že ko - maj dr - ži, dol k tlom se pri - kla - nja, mi gro - zdje ro -

Tempo I.

mf
vmes. Na voz ga na - kla - da in ž'vin - ca pe - lja, oj nje - mu pa sr - ce i -
da. Sem le - tos od la - ni ve - lik' več na - bral, le pri - di, ti pi - ti bom
di. Če ni - ma de - nar - cev, že i - ma spet trošt, da dal bo pri - ja - telj na

Štev. 10. *Zmerno.*

mf
gra. Po - po - tnik pri - dem čez go - ro, od do - ma vzel sem
dal! Tud' tu - kaj sol - nce gre o - krog, do - li - no vi - dim
mošt. De - že - la lju - ba, kje le - žiš, ki je - zik moj mi
Zdi - hu - jem, vpra - šam ve - dno kje? Pri - ja - tli, k vam že -

f *mf*
že slo - vo, in ka - mor se o - ko o - zre, po -
hrib in log! pa sol - nce na - še bolj bli - šči in
go - vo - riš? Kjer znan - ci mo - ji še ži - ve, pri - da
li sr - ce, pe - ro - ti 'me - ti si že - lim, da

I-III *rit. IV*
vsod se mi nov svet od - pre.
hrib naš le - pše ze - le - ni.
ja - tli mo - ji v gro - bih spe?
k vam do - mov ko ptič zle - tim. ptič zle - tim.

I-III *rit. IV*

Nekoliko časniških glasov o Venčku 3 glasnih nar. pesmi.

„*Nar. Dnevnik*“ z dne 4. decembra 1909 piše: „Slovenci napredujemo tudi na polju glasbe, zlasti se je umetno petje v zadnjih letih močno povzdignilo. Ne mala zasluga v tem oziru gre že ljudski šoli, oz. učiteljem, ki ga tudi izven šole gojé v pevskih in izobraževalnih društvih. Niso pa umetne pesmi za šolo in naše pevske zборе po deželi pripravne, ker so večinoma pretežke, zato je treba gojiti narodno pesem. Gotovo v petju ne bi dosegli toliko uspehov, ako ne bi gojili v prvi vrsti narodne pesmi, ki se na ta način vrača narodu, med katerim je nastala. Težko je podati zlasti šolski mladini primernih narodnih pesmi, ker za izdajatelja ne zadostuje samo, da je spreten glasbenik, on mora biti tudi — pedagog, ki mu je znano, kaj ljubi sanjava otroška duša, kaj ji za vedno ostane v spominu. V tem oziru si je zraven Žirovnika pridobil znatnih zaslug A. Kosi, ki je še pred štirimi leti izdal dva zvezka „Šopka šolskih pesmi z narodnimi napévi“, po katerem je učiteljstvo tako pridno seglo, da je že vsa zaloga pošla. Za javne šolske prireditve in slavnosti je izdal tudi „Venček“ I. zvezek, ki je jako dobro služil svojemu namenu in so ga povsod z uspehom peli, n. pr. v Ljutomeru, v Ormožu, pri Sv. Bolfenku bl. Središča in drugod. Na splošno željo je izišel ravnokar v „Učiteljski tiskarni“ II. zvezek z desetimi lepimi pesmicami, ki bo gotovo tako dobrodošel šolam kakor prvi. Tudi manjšim pevskim zborom ga priporočamo.“

„*Mir*“ za leto 1909 piše v svoji 54. številki na str. 316: „... Ta zbirka naj bi ne manjkala na nobeni šoli. „Skladatelj je zbral same prijetne, zares narodne melodije, kakor jih prepeva veselo spodnještajersko ljudstvo... Venček ne bo delal pevcem nobenih težkoč. Vesela ga bodo predvsem naša dekleta, ker je prirejen za tri glasove.“

„*Učit. Tovaríš*“ sodi v 47. številki l. 1909 o „Venčku“ tako-le: „To lepo glasbeno delo marljivega tovariša Kosija, ki bo v šoli in na domu dvigalo in vnemalo mladino, toplo priporočamo. Delo je lično po svoji vsebini in po svoji zunanosti. S petjem blažimo mlada srca.“